

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

D I R E C T O R : C I R U E C O N O M U

Licențiat în drept din Paris, Procuror-General la Inalta Curte de Casație

PRIM-REDACTOR: ION N. CESARESCU || REDACTOR-PROPRIETAR: I. S. CODREANU

A B O N A M E N T U L

Pe an, în România	40 lei
6 luni	20 „
3 luni	10 „
Străinătate: 50 lei pe an, 25 pe 6 luni	

*Apare de două ori pe săptămână
sub redacțiunea unui comitet*

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

Redacția & Administrația
București, CALEA RAHOVEI—5
Lângă Palatul Justiției
TELEFON № 1698

A apărut: Vol. II, ed. II, **Codicile de ședință al Judecătorului de pace**, adnotat și comentat, de d-l **Corneliu Botez**, președinte, s. II, Tribunalul Covurlui. De vânzare la ziarul *Curierul Judiciar*, București. **Prețul lei 7.**—Vol. I **lei 5.50.**

S U M A R :

Societățile de patronaj pentru deținuți și condamnați, de d-l C. Rădulescu;

JURISPRUDENȚA :

Curtea de Casație Secțiunii-Unite: *Ion Mihăilescu cu Fiscal (recurs fiscal)*;

Curtea de Casație Secția I: *Maria Dimitria cu L. Pollak*;

Idem: *Anica Ionescu cu Niță Alunescu*;

Idem s. II: *M. Cogălniceanu și Al. Vălescu*;

Idem: *Statul cu Pesa Păsăteanu*;

Idem s. III: *Minist. de Finance cu Mihail Zaharescu ș. a.*

Idem: *Minist. de Finance cu Michel Daniel și Jaques Brauner*;

Trib. Putna s. I: *Moșt. def. Caliopi Nicolaide cu Primăria orașului Focșani*;

Conferințele avocaților de Iscod.

Societățile de patronaj pentru deținuți și condamnați

Cu toată plăcerea, dăm loc mai la vale, apelului bine simțit ce d. C. Rădulescu, harnicul și priceputul sub-director general al închisorilor, adresează Presei, pentru a-i da concursul la realizarea ideii: **Crearea Societăților de patronaj pentru deținuți și condamnați.**

Urând isbândă a-lui Rădulescu pentru inițiativa ce a luat, rugăm pe onorații noștri cititori a-i da concursul, fie-care în limitele puterii sale, pentru propagarea și realizarea acestei idei salutare pentru societate:

Domnule Director,

Este știut că știința Penitenciară și Sociologia criminală, dau părți educative, intelectuale și morale a pedepsii deținuților, importanța pe care o reclamă atât spiritul de umanitate față de condamnat, cât și în interesul societății în care reintră la liberare;

Că lupta în contra criminalității, se reduce la lupta în contra recidivei și aceasta este unica problemă ce preocupă pe toți cei ce se interesează de știința Criminologică și penitenciară, ca și pe toți oamenii de bine.

Cu starea actuală a închisorilor noastre ora liberării este pentru condamnat și fatală și periculoasă, din cauza școalei de corupțiune ce face în timpul captivității sale, prin viața ce duce în comun, cum și a lipsei desăvârșite de ori-ce sprijin material la eșire; căci din chiar pragul temniței, liberatul trebuie să reziste la solicitările vechilor tovarăși de rele, să lupte în contra prietelor lui dorințe și impulsuni, să se sbată contra tentațiunilor ce-i evoacă școala de imoralitate din închisoare și să se războiască în fine cu societatea care îl evită și îl respinge ca pe o ființă stigmatizată și periculoasă. Ne fiind sufletește oțelit și fără nici un sprijin material, cade din nou în vârtejul vițiilor care-l conduc la crimă și iată-l recidivist.

În țările deja pătrunse de principiile și doctrina penitenciară și criminologică funcționează deja mai multe Instituțiuni legale cari combat recidiva, precum:

Liberarea condițională a condamnatului căit și supus, reabilitarea lui, suspendarea pedepsei cum și societățile de Patronaj.

Pâna la introducerea în legislațiunea noastră represivă a celor d'întâi instituțiuni de înaltă umanitate, cea din urmă „Societățile de Patronaj” nu trebuie să mai întârzie.

Scopul lor este de a reforma moralmente pe deținut în timpul osândeii și de al reclasa (plasa) în societate după liberare, evitând ast-fel recidiva lui.

În mai toate țările culte ale Europei și chiar în America, după cum se știe, aceste societăți funcționează de mai bine un secol și jumătate, sunt foarte numeroase, și puternice, opera lor de patronare este un organism complet care func-

ționează cu regularitate și metoda, iar rezultatele lor binefăcătoare.

Este însă necontestat că scopul acestor societăți, nu s'ar putea atinge la noi în întregime de cât numai când toate închisorile noastre de orice categorie, vor fi transformate în sistem celular, singurul de alt-fel prevăzut de legea noastră și recomandat de știința penitenciară.

Cum însă această transformare privește pe Stat și reclamă fonduri budgetare considerabile și îndelungă trecere de timp, *Societățile de Patronaj* pot lua finanța, chiar dacă nu ar realiza decât în parte opera lor salutară.

Căci nu este un adevăr demonstrat, că în închisorile noastre se găsesc numai naturi perverse, incorigibile și rebele; ei alături de pervertiți a căror cruzime și depravare i-ar face refractari oricărei amendări morale, este un mult mai mare număr de rătași, de abandonați de soartă și de pătimiși, cari păcătuiesc mai mult din slăbiciune de cât din perversitate, iar alții deveniți delincuenți și criminali, fiind împinși de nevoile chinuitoare ale momentului, sau târați prin ocaziune și accident, fără a mai reaminti pe inocenții cari pot cădea victime ale erorilor judiciare.

Asupra acestor nenorociți, o vorbă bună, un consiliu părintesc, o acțiune moralisătoare, o mică efortare de îndreptare este suficientă câte o dată pentru a le reforma mentalitatea și a-i salva din prăpastia corupțiunii în cari trăesc, pentru a-i reda societății și familiei întregi, cinstiți și folositori; căci nimic nu moare într'un suflet, ori-cât ar fi de decăzut, totul însă poate să adoarmă, nu trebuie dar de cât să redeșteptăm sentimentele cari pirotesc și aceasta este opera *Societăților de Patronaj*.

Aceste societăți însă nu pot fi instituțiuni oficiale și Statul nu poate și nici nu trebuie să intervie de cât numai pentru a le ajuta în nobilul lor scop, ele sunt atributul abnegațiunii și carității publice și deci aparțin numai inițiativei private.

Se impune dar ca opinia publică să cunoască marile servicii de moralizare și umanitate pe cari aceste *Societăți de Patronaj* le poate aduce țării prin descreșterea criminalității și în special acelei populațiuni desmoștenite de condamnați, cari zac în temnițele noastre, copiilor sau familiilor lor.

Pentru acest sfârșit însă, numai *Presa* poate aduce, ca în toate operile de binefacere publică, serviciile sale prețioase, și de aceea Domnule Director, apelez la bunele D-voastră sentimente, ca convingându-vă de utilitatea înființării acestor societăți să le îmbrățișați cauza și prin stimatul D-voastră Jurnal să se pregătească și să se căș-

tige inimile generoase și caritabile ale publicului nostru în favoarea lor, pentru a se putea la timp proceda mai cu înlesnire la a lor înființare.

Bine-voiți, vă rog, Domnule Director, a primi asigurarea distinsei mele considerațiuni.

Sub Director General al Inchișurilor

G. Rădulescu

JURISPRUDENȚĂ

INALTA CURTE DE CĂSAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Secțiuni-Unite

Audiența de la 7 Iunie 1907

Președenția D-lui GH PHERECHIDE, Prim-Președinte

Ion Mihăilescu cu fiscal (recurs fiscal)

Contribuțiuni directe — Apel. — Judecarea unui apel fiscal după 10 Martie. — Validitate: — (Art. 55, 56 și 57 din legea contribuțiunilor directe).

Comisiunile de apel pot judeca apelurile fiscale și după 10 Martie, termen fixat prin art. 55 din legea de constatare și percepere a contribuțiunilor directe, întru cât dispozițiunile art. 55 ca și acelea din art. 56 și 57 din sus zisa lege, pe lângă că sunt create de legiuitor numai în favoarea fiscalului, dar nici nu sunt prevăzute sub pedeapsă de nulitate.

Decizia No. 7/907. — Respins incidentul ridicat de recurentul I. Mihăilescu relativ la incompetența comisiunilor de apel și trimis afacerea a se judeca de Secția III-a.

Curtea,

Ascultând pe d. Grigorescu asupra incidentului trimis în judecată Secțiunilor-Unite;

Pe d-nii Zăuceanu și Ionescu, pentru Fisc în combateri.

Deliberând,

Asupra incidentului ridicat de partea recurentă, relativ la incompetența comisiunilor de apel de a judeca apelurile după termenul de 10 Martie, hotărât de art. 55 din legea contribuțiunilor directe;

Văzând atât art. 55 cât și art. 56 și 57 din sus citata lege;

Considerând că dispozițiunile acestor articole, relative la termenul de judecată al apelurilor și recursurilor, precum și termenul în care aceleași comisiuni de apel au a judeca afacerile casate de această Curte, sunt create de legiuitor, nu în favoarea contribuabilului, ci numai în favoarea fiscalului, pentru celeritatea formării rolurilor anuale și suplimentare, imperios cerute în mersul regulat al perceperei contribuțiunilor;

Considerând că dacă comisiunea de apel a judecat apelurile și după termenul de 10 Martie, aceasta nu constituie nici o nulitate a hotărârilor date de acele comisiuni, căci termenele fixate acestor comisiuni pentru a termina lucrările lor nu sunt limitative a competenței lor, ci numai indicate ca utile de observat pentru bunul mers al perceperei contribuțiunilor;

Considerând că această jurisdicțiune nu este cum se pretinde extraordinară, ci din contră lucrează în perioade regulate după trebuința lucrărilor;

Considerând că nu se poate înțelege că în cas când contestațiunile fiscale sunt așa de numeroase în cât ele nu pot fi judecate în termenele prevăzute în lege, precum a fost în acest an, contestațiile să rămână ne-

judecate și părțile să piarză dreptul a se vedea judecate apelurile făcute de ele în mod regulat;

Considerând că dacă ar fi mai regulat ca administrația superioară să prelungească în caz de trebuință termenele prevăzute în lege, lipsa unei asemenea măsurii administrative nu poate răpi dreptul contestatorilor de a fi judecați de comisiunile competente, nici invocate de dânsii pentru a se sustrage de la jurisdicțiunea specială înființată de lege;

Considerând că apelurile făcute nu pot rămâne nejudicate, numai din cauza trecerii termenului pe care legea nu l impune sub pedeapsă de nulitate;

Că de aceea, incidentul este nefondat.

Pentru aceste motive, respinge incidentul, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. I

Audiența de la 27 Martie 1906

Președenția D-lui I. D U C A, Consilier

Maria Dimitriu cu L. Polak

Legea autentificării actelor. — Competința judecătoriiilor comunale de a autentifica unele acte. — Lipsa primarului. — Dacă ajutorul de primar poate autentifica, în lipsa Primarului, actele date în competența judecătoriiilor comunale. — (Art. 11 din legea autent. actelor, art. 13 l. jud. de ocol, 73 din legea organizării comunelor rurale).

Dispozițiunea art. 11 din legea autentificării actelor, relativ la competența Primarului asistat de notar de a autentifica unele acte, nu trebuie interpretată ad literam, căci atunci ar duce în practică la un rezultat contrar scopului legii, care este acela de a înlesni locuitorilor sătenii autentificarea actelor de mică importanță la judecătoriiile comunale.

Că, prin urmare, ori de câte ori primarul lipsește din comună sa e împiedicat de a lua parte la lucrări, ajutorul său, care conform dispozițiilor art. 73 din legea pentru organizarea comunelor rurale, și 13 din legea judecătoriiilor de ocol, este chemat a-l înlocui în atribuțiunile sale administrative și judecătorești, are a da autenticitatea legală actelor ce intră în competența de autentificare a judecătoriiilor comunale.

Decizia No. 122/907. — Casată, după recursul făcut de Maria Dimitriu, sentința Tribunalului Neamțu No. 414/906, dată în proces cu L. Polak.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Zottu în dezvoltarea motivului de casare;

Pe d-l avocat I. N. Cezărescu, în combateri;

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Violarea dispozițiilor art. 4 al. c. și 11 din legea autentificării actelor combinate cu acelea ale art. 2 și 13 din legea judecătoriiilor comunale și art. 73 din legea pentru organizarea comunelor rurale și exces de putere. În adevăr neputându-mă prezenta în persoană înaintea tribunalului Neamțu ca să-mi susțiu opoziția ce făcusem contra sentinței aceluși tribunal No. 364/906, am autorizat pe D-l avocat Oscar State cu procură autentificată de ajutorul de Primar al comunei Răsboeni Valea Albă din județul Neamțu la No. 2704/906, ca să mă reprezinte cu drept de substituție. Mandatarul meu s'a substituit la judecarea opozițiunii mele prin

D-l adv. Nicu I. Ioaniu cu procură în regulă; Tribunalul însă imi înlătură mandatul dat de mine D-lui adv. State pe motiv că procura care-l dovedea, fiind autentificată de ajutorul de primar al comunei domiciliului meu a fost autentificată de un funcționar incompetent, în vedere că din procesul verbal de autentificare nu se constată că ajutorul de primar în cesiune avea delegațiunea Primarului Comunei ca să instrumenteze și considerându-mă ca absentă, tribunalul imi respinge opoziția ca nesustinută. Or, din combinația dispozițiilor articolelor sus citate nu rezultă, că o asemenea delegație să fie necesară sub pedeapsa nulității actului, din potrivă din spiritul acelor texte de lege reese până la evidență, că ajutorul primarului în comunele rurale, cum este în specie, poate înlocui valabil pe primar la ori-ce fel de acte, deci, și la autentificarea sa legalizarea actelor, fără vre o delegație specială, tribunalul creând cu modul acesta o nulitate neprevăzută de lege, a săvârșit și un exces de putere».

Având în vedere că înaintea instanțelor de fond intimatul în recurs a intentat acțiune contra recurenței spre a se constata judecătorește că aceasta i-a închiriat un imobil în Piatra Neamț; că părata fiind condamnată în lipsă de judecătorul de ocol a făcut apel la tribunal și înaintea tribunalului s'a înfățișat în opoziție printr'un mandatar autorizat cu procură autentificată de ajutorul de primar al comunei Răsboeni-Valea Albă; că tribunalul judecând că procura autentificată de ajutorul de primar nu e valabilă a considerat pe oponentă absente și i-a respins opoziția;

Considerând că potrivit dispozițiilor art. 11 din legea autentificării actelor, actele date de acea lege în competența judecătoriiilor comunale se vor autentifica de primar asistat de notar;

Considerând însă că această dispozițiune de lege nu trebuie interpretată ad literam, căci atunci ar duce, în practică, la un rezultat contrar scopului legii, care este acela de a înlesni locuitorilor sătenii autentificarea actelor de mică importanță la judecătoria comună; că așa fiind, ori de câte ori primarul lipsește din comună sa e împiedicat de a lua parte la lucrările serviciului, ajutorul său, care, conform dispozițiilor art. 73 din legea pentru organizarea comunelor rurale, 13 din legea Jud. de pace, este chemat a-l înlocui în atribuțiunile sale administrative și judecătorești, va da autenticitatea legală actelor ce intră în competența de autentificare a judecătoriiilor comunale;

Că tribunalul, judecând că ajutorul de primar nu are competența de a autentifica asemenea acte, a interpretat greșit dispozițiunile de lege sus citate și a dat o hotărâre casabilă.

Pentru aceste motive, admite recursul și casează, etc.

Audiența de la 28 Martie 1906

Președenția D-lui I. D U C A, Consilier

Anica Ionescu cu Niță Alunescu

Revizuire. Hotăriri definitive contrarii date de judecătorul de ocol și tribunal în apel, în aceeași cauză, între aceleași persoane, cu aceeași calitate și mijloace. — Dacă cererea de revizuire are a fi judecată de Curtea de casație. — (Art. 304 Pr. civilă).

Conform art. 304 Pr. civilă, cererile de revizuire a hotăririlor definitive contrarii, date de un tribunal și Curte, în una și aceeași cauză, între aceleași persoane, în aceleași calități, și cu aceleași mijloace judecându-se de Curtea de casație, potrivit legii acestei Curți, în prevederile acestui articol intră și cazul când hotăririle contrarii definitive sunt date de judele de ocol în prima instanță, și de tribunal în apel, intru cât motivele cari au determinat pe legiuitor să edicteze dispo-

zițiunile acestui articol, sunt aceleași în ambele cazuri.

Decizia No. 124/907.— Respins recursul făcut de Anica Ionescu, contra sentinței trib. Dolj s. II No. 565/906, dată în proces cu Niță Alunescu.

Curtea,

Ascultând pe avocat Dumitrescu în desvoltarea motivelor de casare;

Pe d-l avocat Aurel Iliescu în combateri.

Deliberând,

Asupra motivelor de casare invocate :

I «Tribunalul prin sentința atacată respingându-mi ca inadmisibil apelul ce făcusem contra cărții de judecată a Ocolului II Craiova 2692/905 a comis un exces de putere și a violat art. 294 Pr. civilă, care prevede că cererea de revizuire se va judeca ca și ori-ce altă cerere principală; prin urmare cartea atacată cu apel era susceptibilă de acest drept ca ori-ce cerere principală»

II «Tribunalul întemeindu-se pe dispozițiunile art. 304 Pr. civ. când mî-a respins acest apel. a dat o gresită interpretare aceluși articol întru cât ambele hotăriri atacate cu revizuire la prima instanță nu erau date de două deosebite Curți sau de un tribunal și Curte, ori de două deosebite tribunale, ca să se poată judeca revizuirea lor de acea înaltă Curte, de oare-ce hotărîrea cu No. 2166/900, atacată cu revizuire, era dată de judecătoria ocol. II Craiova, iar hotărîrile cu No. 567/99 și 421/901 invocate ca lucru judecat erau date de tribunalul Dolj s. II».

Având în vedere sentința supusă recursului, prin care tribunalul a respins ca neadmisibile apelurile făcute de Niță D. Alunescu și Anica Ionescu în contra cărții de judecată a județului ocol. II Craiova cu No. 2692/905, dată asupra revizuirii cărții de judecată cu No. 2166/900;

Având în vedere că cererea de revizuire care face obiectul procesului de față se întemeiază pe motivul că sus citata carte de judecată cu No. 2166/900, rămasă definitivă, este contrarie sentințelor definitive ale tribunalului cu No. 657/99 și 421/901, pronunțate pentru aceeași cauză, între aceleași persoane, în aceleași calități și cu aceleași mijloace de apărare;

Considerând că după dispozițiunile art. 304 Pr. civ. cererile de revizuire a hotărîrilor definitive contrarii, date de un tribunal și Curte, în una și aceeași cauză, între aceleași persoane, în aceleași calități și cu aceleași mijloace, se judecă de Curtea de casație, potrivit legii acestei Curți;

Considerând că în prevederile acestui articol intră și cazul când hotărîrile contrarii definitive sunt date de jude de ocol în prima instanță, și de tribunal în apel, motivele care au determinat pe legiuitor să edicteze dispozițiunile acestui text de lege fiind aceleași în ambele cazuri;

Considerând că est-fel fiind și întru cât în specie se constată că, cartea de judecată definitivă cu No. 2166/900, atacată prin revizuirea care face obiectul procesului de față, este contrarie sentințelor definitive ale tribunalului cu No. 657/99 și 421/901, pronunțate pentru aceeași cauză și între aceleași persoane, atât judecătorul de ocol cât și tribunalul în apel erau incompetenți de a judeca cererea de revizuire și că prin urmare motivele pentru cari tribunalul declară apelul inadmisibil sunt întemeiate, Curtea de casație, fiind singură competentă de a se pronunța asupra unei asemenea cereri de revizuire;

Că, prin urmare, recursul, din acest punct de vedere, fiind neîntemeiat urmează a fi respins.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. II

Audiența din 23 Mai 1907

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Vasile M. Kogălniceanu și Al. Vălescu

Mandat de arestare. — Prelungirea lui peste termenul de una lună de la confirmare. — Obligația Tribu-

nalului și a Camerei de punere sub acuzare de a motiva deciziunea de reconfirmare a mandatului de arestare. — Dacă legea pretinde o motivare amănunțită. (Art. 93, 113 și 127 pr. penală)

1) Conform art. 113 pr. penală, în cas când instrucțiunea s'ar prelungi peste o lună de la confirmarea mandatului, Tribunalul chemat a se pronunța asupra detențiunei, și în urmă Camera de punere sub acuzare, în cas eventual când s'ar face apel în baza art. 127 pr. penală, trebuie a decide motivat dacă există un interes pentru instrucțiune, ca inculpatul să rămână sub detențiunea preventivă.

2) Circumstanțele grave, ca și necesitatea arestării în interesul instrucțiunei sau siguranței publice, sunt cesiuni de fapt și ca atare lăsate cu totul la aprecierea și înțelepciunea instanțelor de fond, chemate a se pronunța asupra confirmării sau a prelungirii mandatului peste o lună de la confirmare.

3) Deciziunea Camerei de punere sub acuzare ne fiind o hotărâre propriu zisă, nici legiuitorul nu a putut înțelege ca motivarea ei să fie cât se poate de amănunțită, ci numai atât ca să se poată vedea și stabili cauzele cari au determinat luarea și menținerea unei măsuri atât de riguroase.

Deciziunea No 1032/907. — Respins recursul făcut de V. M. Kogălniceanu și Al. Vălescu contra deciziei Camerei de punere sub acuzare a Curții de apel din București No. 126/907.

Curtea,

Ascultând pe d-nii avocați D. Comșa, G. Cristescu și Radu Rosetti, în desvoltarea motivelor de casare privitoare pe ambii recurenți;

Pe d. Procuror General Ciru (Economu, în concluziuni);

Deliberând,

Asupra primului și celui de al treilea motiv de casare :

I. «Violarea art. 93 pr. pen. și art. 113, de oare-ce Camera nu constată toate elementele cerute de aceste articole pentru a se prelungi un mandat de arestare»

III «Nemotivare și omisiune esențială. Camera nemotivând pentru ce interesul instrucției și al ordinii publice cere menținerea în arest a lui Kogălniceanu și cari sunt circumstanțele grave, omițând în același timp de a se pronunța asupra argumentelor noastre concludente în această privință.»

Considerând că mandatul de arestare, fiind o măsură extra-ordinară, legiuitorul a prevăzut în art. 93 pr. pen. că el se poate da în circumstanțe grave și când această arestare este indispensabilă instrucțiunei cauzei sau este reclamată de un interes al siguranței publice; iar art. 113 pr. pen. prevede că în caz când instrucțiunea s'ar prelungi peste o lună de la confirmarea mandatului, atunci Tribunalul, chemat a se pronunța asupra detențiunei și în urmă Camera de punere sub acuzare, în cazul eventual când s'ar face apel în baza art. 127 pr. pen., va trebui a decide motivat dacă există un interes pentru instrucțiune, ca inculpatul să rămâie sub detențiunea preventivă;

Considerând că circumstanțele grave ca și necesita-

tea arestării în interesul instrucțiunii sau a siguranței publice, sunt cesiuni de fapt și ca atare lăsate cu totul la aprecierea și înțelepciunea instanțelor de fond chemate a se pronunța asupra confirmării mandatului sau a prelungirii detențiunii peste o lună de la confirmare;

Considerând că în specie, Camera de punere sub acuzare a Curței de Apel din București, prin deciziunea atacată cu recurs, motivează că menținerea arestării preveniților Vasile M. Kogălniceanu și Alexandru Vălescu, este în interesul instrucției cauzei, întru cât sunt încă martori de ascultat, arătând și ordonațele în care se specifică acești martori, și că dacă preveniții ar fi lăsați liberi ar putea comunica cu aceștia și ar influența depozițiunile lor, așa că ar paraliza adunarea probelor;

Considerând că pe lângă acestea Camera de punere sub acuzare mai arată că și gravitatea excepțională a faptelor imputate preveniților, că au provocat și atârnat pe locuitorii la răsvrătire, fapte prin care liniștea și ordinea internă a Statului au fost turburate, sunt împrejurări destul de grave, care impune prelungirea detențiunii preveniților atât în interesul instrucțiunii cât și al siguranței publice;

Considerând că decizia Camerei de punere sub acuzare nefiind o hotărâre propriu zisă, nici legiuitorul nu a putut înțelege, ca motivarea ei să fie cât se poate de amănunțită, dar atât în cât se poate vedea și stabili cauzele care au determinat luarea și menținerea unei măsurii atât de riguroase;

Că în specie, motivarea ca și stabilirea elementelor fiind făcute în conformitate cu cerințele art. 93 și 113 pr. pen., ambele aceste motive de casare urmează a fi respinse ca nefondate.

Asupra motiunii al doilea de casare (*)

Audiența de la 14 Mai 1907

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Statul cu Pesa Păsăteanu

Legea pentru aplicarea sistemului metric.— Dreptul verificatorilor de a constata contravențiunile și a traduce pe autori direct în judecata instanțelor represive, cu dreptul de a susține acțiunea publică.— Dacă același drept îl pot avea și avocații statului și prin consecință dacă ei pot face apel în asemenea materie.

Legea pentru aplicarea sistemului metric de măsurii și greutateii din 5 Martie 1906 prin art. 29, dând dreptul verificatorilor de măsurii de a constata contravențiunile și a traduce pe autori direct în judecata instanțelor represive, expunând și susținând prin consecință acțiunea publică, cu atât mai mult, Ministerul Domeniilor de care ei depind, poate, prin avocații publici să exercite acțiunea publică în asemenea materie, și deci, poate face apel.

Decisia No. 946/907. — Casată, în urma recursului făcut de Avocatul Statului din județul Fălciu, sentința trib. Fălciu No. 374/1907, dată în proces cu Pesa Păsăteanu;

In lipsa recurentului.

S'a ascultat d-l Procuror P. Sadoveanu în concluziuni;

(*) Acest motiv, din preună cu considerentul fiind identic cu cel din decizia No. 914 din 8 Mai 1907, publicată în «Curierul Judiciar» No. 38 din anul corent, nu s'a mai produs aci.

Deliberând,

Asupra motivului de casare invocat de Avocatul Statului, «că rău tribunalul i-a respins apelul ca inadmisibil»;

Având în vedere că Pesa Păsăteanu fiind dată judecăței pentru contravenție la legea și regulamentul pentru aplicarea sistemului metric de măsurii și greutateii, judecătorul de ocol Huși, prin cartea de judecată No. 1730/906. făcând aplicația art. 385 alin. 9 codul penal, a condamnat-o la 10 lei amendă în folosul comunei Huși; că avocatul public făcând apel, trib. Fălciu, prin sentința No. 374/907, supusă recursului, a respins apelul ca inadmisibil, pe motiv că Statul fiind parte civilă, nu poate, după art. 73 alin. 2 din legea judec. de pace, face apel pentru aplicarea pedepsei decât în materie de delict și numai în caz de achitare;

Considerând însă că legea pentru aplicarea sistemului metric de măsurii și greutateii din 5 Martie 1906 a instituit pe lângă Ministerul de domenii un serviciu special de măsurii și greutateii, atât în comunele urbane, cât și în cele rurale, care se îndeplinește de anume funcționarii numiți de Minister, și purtând titlul de verificatori;

Considerând că, pentru a asigura și mai mult executarea acestei legi, legiuitorul, prin art. 29, a dat dreptul acestor verificatori de a putea constata prin dresare de procese-verbale toate contravențiunile și delicturile ce vor descoperi în materie de greutateii și măsurii; că acest articol prevede încă că verificatorii vor putea transmite imediat actele la autoritățile judecătorești, pentru a se aplica contravențiunilor și delinvențelor pedepsele dictate de legi;

Considerând că, dacă după citatul text de lege verificatorii de măsurii și greutateii au dreptul de a constata contravențiunile și de a traduce direct în judecata instanțelor represive pe autori, spre a li se aplica pedepsele legale, este evident că prin această dispozițiune legiuitorul a înțeles, cum a făcut și în alte legi speciale, de a învesti pe acești verificatori cu dreptul de a urmări infrațiunile la această lege, adică nu numai de a constata infrațiunile, dar și de a expune și susține acțiunea publică, putând cere chiar aplicațiunea pedepsei;

Considerând că, dacă verificatorii au acest drept, și Ministerul Domeniilor, de care ei depind, poate, prin avocații publici, să exercite acțiunea publică în asemenea materie; prin urmare, poate face și apel, cum este în speță;

Că art. 29 trebuind a fi astfel înțeles și aplicat, el este o derogăție la dispozițiunile art. 73 alin. 11 din legea judec. de pace, și, ca atare rău Tribunalul de Fălciu, prin sentința atacată, a respins apelul avocatului Statului ca inadmisibil, în loc de a-l judeca în fond;

Că, motivul de recurs fiind fondat, urmează a se admite, și a se casa sentința Tribunalului;

Pentru aceste motive, Curtea casează, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIES. III

Audiența din 22 Mai 1907

Președenția D-lui G. P. PETRESCU, Președinte

Ministerul de finanțe cu Mihail Zaharescu și alții

Taxa fondului comunal — Debitarea prin roluri de către perceptor. — Favoare acordată numai producătorilor, nu și cumpărătorilor. — Dovedire numai prin roluri, iar nu și prin marturie. — (Art. 11 al. 1 și 2 din legea fondului comunal)

După dispozițiunile art. 11 din legea pentru înființarea fondului comunal din 1 Martie 1903, numai producătorii pot beneficia de favoarea de a fi debitați prin roluri de către perceptori pentru taxele fondului comunal.

Alineatul al doilea de sub acelaș art. 11 prescrie că faptul debitării producătorilor nu se poate dovedi de cât prin roluri; deci, proba cu martori este neadmisibilă pentru dovedirea acestui fapt.

Decizia No. 149/907.—Casată, în urma recursului făcut de Ministerul de Finanțe, sentința tribunalului Vaslui No. 229/904, dată în proces cu Mihail Zaharescu ș. a.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Marinescu din partea recurentului.

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Eroare grosieră de fapt și violarea art. 9, 10 și 11 din legea fondului comunal și art. 25 și 26 din legea băuturilor spirtuoase. Tribunalul de Vaslui a anulat procesul verbal de contravențiune la legea fondului comunal dresat de controlorul fiscal în ziua de 5 Februarie 1904 contra lui Mihail Zaharescu, C. Frunză și alții pe motiv că aceștia dacă au pus în consumație vinul lor fără a plăti taxele fondului comunal este că au fost creditați de perceptor după cum se adeverește de martori audiați în instanță.

«Ori din arătările martorilor se stabilește alte fapte de cât creditul pe care l'ar fi acordat perceptorul contravenienților, iar pe de altă parte acest credit dacă ar fi fost acordat trebuia dovedit prin roluri iar nu prin martori și în fine legea nu permite creditul decât în anumite cazuri și numai producătorilor iar nu și acelora care sunt cumpărători de băuturi cum era în specie.

«In asemenea condițiuni hotărârea tribunalului de Vaslui conține o eroare grosieră de fapt și violarea art. 9, 10, 11, legea fondului comunal și art. 25 și 26 din legea băuturilor spirtuoase».

Având în vedere că din sentința supusă recursului rezultă că intimații au fost condamnați la amendă și confiscarea unei cantități de vin, prin procesul-verbal din 5 Februarie 1904, al controlorului fiscal respectiv, pentru faptul că au ridicat o cantitate de vin de la locul de producere și l'au pus în consumație, fără ca în prealabil să fi achitat taxa fondului comunal, potrivit art. 9 din legea pentru înființarea taxei fondului comunal din 1 Martie 1903;

Că dâșii au făcut apel la trib. Vaslui care, prin sentința supusă recursului, i-a apărât de orice fapt de contravenție, pe motiv că dâșii au obținut permisivul perceptorului de a ridica vinul, și au fost creditați de perceptor, conform art. 11 din legea fondului comunal;

Având în vedere că după dispozițiunile art. 11 din menționata lege, numai producătorii au dreptul de a beneficia de favoarea de a fi debitați prin roluri de către perceptor;

Că, în specie, pe lângă că intimații nu sunt producători, ci cumpărători și deci nu puteau beneficia de această strictă favoare, dar încă nici nu au dovedit cu rolurile respective, astfel precum prevede aliniatul II de sub art. 11, că au fost debitați de perceptor, ci au invocat și propus martori în această privință, probă că era neadmisibilă față cu prevederile clare ale legii, care nu permite a se dovedi acest fapt de cât prin roluri;

Că, astfel tribunalul judecând în modul mai sus expus, urmează că a violat dispozițiile art. 11 al. 1 și 2 din menționata lege și deci motivul de casare este fondat;

Pentru aceste motive, Curtea casează etc.

Audiența din 22 Mai 1907

Președinția d-lui G. P. PETRESCU, Președinte

Ministerul de Finanțe cu Michel Daniel și Jaques Brauner

Contravențiune vamală. — Arătarea unui domiciliu neadevărat al făptuitorului. — Lipsă de nulitate. — Art. 205 legea vamală.

Ne-somarea patronului făptuitorului ca să asiste la dresarea procesului-verbal. — Lipsă de nulitate. — Art. 205 legea vamală.

Afișarea procesului-verbal. — Constatarea acestui fapt în josul procesului-verbal e suficientă. — Art. 208 legea vamală.

1. Dispozițiunea art. 205 din legea vamală, care cere să se arate domiciliul făptuitorului, are de scop numai de a se individualiza cât mai bine persoana contravenientului, iar nici de cum de a pune obligațiune agenților vamali să cerceteze și să se încredințeze despre domiciliul adevărat al făptuitorului.

Prin urmare, nu se poate face motiv de nulitate din împrejurarea că domiciliul arătat prin procesul-verbal s'ar dovedi în urmă că nu este domiciliul adevărat al făptuitorului, întru cât cerințele legii sunt în deajuns satisfăcute prin faptul că s'a făcut arătare de domiciliu prin procesul-verbal.

2. Din redacțiunea art. 205 din legea vamală rezultă că nu este nevoie să fie somat și patronul făptuitorului ca să asiste la dresarea procesului-verbal, din moment ce legea prevede că patronul răspunde civilmente de contravențiunile săvârșite de agenții și servitorii lor, chiar și atunci când patronul nu a fost pus în cauză.

3. Art. 208 din legea vamală nu cere să se închee un proces-verbal separat prin care să se constate afișarea, ci este suficient ca această constatare să se facă în josul procesului-verbal de constatarea contravenției.

Deciziunea No. 450/907.—Casată, în urma recursului făcut de Ministerul de Finanțe, sentința Tribunalului Brăila, S. I No. 272/966, dată în proces cu Jaques Brauner.

Curtea,

Ascultând pe d-l C. Marinescu în desvoltarea motivului de casare și

Pe d-l Saita în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Violarea art. 203, 205, 208, 215 și 220 din legea vămilor de la 1905 și exces de putere.

«Contra lui Jaques Brauner și Michel Daniel, cel dintâiu ca direct răspunzător, iar cel d'al doilea ca proprietar de mărfuri, li s'a dresat un proces-verbal de contravențiune vamală fiind-că prepusul Jacques Brauner a contravenit dispozițiilor art. 74 al. 2 din legea vămilor, încercând mărfuri într'un vas fără asistența agenților vamali. Tribunalul de Brăila S. II, judecând apelul numiților infirmă procesul-verbal pe motivele următoare: că domiciliul lui Jaques Brauner din procesul-verbal nu ar fi cel adevărat, că Michel Daniel stăpânul contravenientului nu a fost somat să asiste la dresarea procesului-verbal și că nu s'a constatat prin act separat lipirea copiilor procesului-verbal pe ușa biuroului vamal».

«S'a arătat tribunalului că domiciliul lui Jaques Brauner din procesul-verbal fusese dat agenților constatați chiar de contravenient, că acest domiciliu era al stăpânului său Michel Daniel, de asemenea rezultă din procesul-verbal că se făcuse somație lui Jaques Brauner de a asista la dresarea procesului-verbal cât pentru Michel Daniel nu era nevoie să fie somat să asiste la dresarea procesului-verbal întru cât el s'a declarat numai civilmente răspunzător de fapta prepusului

său, iar nu de autor al contravențiunii. De asemenea din procesul-verbal reese că copiile se lipise pe ușa biuroului vamal și că legea vamală nu cerea dresarea unui act separat pentru aceasta, pe care act separat chiar când l'ar fi cerut nu ar fi putut constitui o cauză de nulitate, de oare-ce această formalitate nu face corp cu procesul-verbal.

«In tot cazul toată această eroare, dacă eroare ar putea fi nu putea fi propusă de cât cu înscrierea în falș în contra procesului-verbal.

«Aceste considerațiuni nefiind luate în seamă hotărârea pe care a dat'o tribunalul este dată cu exces de putere și cu violarea art. 203, 205, 208, 215 și 220 din legea vămilor din 1905».

Având în vedere că din procesul-verbal din 3 Iunie 1906 al agenților vamali respectiv din Brăila, intimații au fost condamnați la amendă, și anume: Jaques Brauner pentru faptul că, în calitate de reprezentant al lui Michel Daniel, a încărcat mărfuri într'un vas fără asistența agenților vamali, fapt prevăzut de art. 74 al. 2 din legea vamală, iar Michel Daniel ca răspunzător civilmente pentru faptul de contravenție săvârșit de prepusul său ;

Că ambii au făcut apel la Trib. Brăila care, prin sentința supusă recursului, a anulat procesul-verbal pentru mai multe motive de formă și i-a apărât de ori-ce condamnațiune ;

Având în vedere că în prim loc, Trib. a anulat procesul-verbal pe motiv că domiciliul real al făptuitorului Jaques Brauner este altul de cât acel arătat de către agentul constatator prin procesul-verbal ;

Considerând că dispozițiunea art. 205 din legea vamală, care cere să se arate domiciliul făptuitorului, are de scop numai de a se individualiza cât mai bine persoana contravenientului, iar nici de cum de a pune obligațiunea agenților vamali să cerceteze și să se încredințeze despre domiciliul adevărat al făptuitorului ;

Că așa fiind, nu se poate face motiv de nulitate din împrejurarea că domiciliul arătat prin procesul-verbal, poate chiar după indicațiunea greșită a făptuitorului, s'ar dovedi în urmă că nu este domiciliul adevărat al său, întru cât cerințele legii au fost în deajuns satisfăcute prin faptul că s'a făcut arătare de domiciliu prin procesul-verbal ;

Având în vedere că Tribunalul, în al doilea loc, a anulat procesul-verbal pe motiv că Michel Daniel, patronul făptuitorului Jaques Brauner, n'a fost și el somat spre a asista la dresarea procesului-verbal, conform art. 205 din legea vamală ;

Considerând că după art. 220 din legea vamală, proprietarii mărfurilor sunt răspunzători civilmente de contravențiunile săvârșite de agenții și servitorii lor, chiar și atunci când condamnările vor fi fost date în contra zișilor agenți și servitorii, fără ca proprietarii să fi fost puși în cauză ;

Că, din redacțiunea acestui text, rezultă în mod implicit că nu este nevoie să fie somat și patronul, din moment ce dânsul răspunde civilmente, chiar fără să fi fost pus în cauză pentru constatarea faptului de contravenție săvârșit de reprezentantul său ;

Că afară de aceasta, art. 205 prevede numai că făptuitorul va fi somat, iar nu și acei ce răspund civilmente pentru făptuitor, ast-fel că rău Tribunalul a anulat procesul-verbal pe acest motiv, și deci și această parte a motivului de casare devine fondată ;

Având în vedere că, în al treilea loc, Tribunalul a anulat procesul-verbal și pe motivul că nu s'a constatat, prin act separat, că procesul-verbal s'ar fi afișat la ușa biuroului vamal ;

Considerând că în josul procesului-verbal se constată că s'a afișat o copie certificată la ușa biuroului vamal, iar legea prin art. 208 nu cere să se încheie un proces-verbal separat prin care să se constate afișarea ;

Că, deci, Tribunalul creând o nulitate, fără ca un

text de lege să o prevadă, a violat dispozițiunile art. 208 și a dat și o sentință casabilă ;

Pentru aceste motive, Curtea, casează pentru toate trei motivele, etc.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI PUTNA, S. I

Audiența de la 5 Martie 1907

Președenția D-lui EM. SÎROIICI, Prim-președinte
Jurnal No. 1601

Donațiuni între vii. — Revocarea lor pentru neîndeplinirea condițiilor. — Dacă revocarea se poate face de drept fără intervenirea justiției. — Condițiunea rezolutorie. — Subînțelegerea ei în contractele sinalagmatice. — Cazul când una din părți nu 'și îndeplinește angajamentul. — Acțiune în revocațiune. — Dacă poate fi intentată de erezii donatorului. — Dacă în asemenea acțiuni e cerută punerea în întârziere a părții, care nu și-a îndeplinit angajamentul. — (Art. 829 și 832 C. civil).

1. Conform art. 829 C. civil, donațiunile între vii, se revoacă pentru neîndeplinirea condițiilor cu cari s'au făcut.

2. După art. 832 C. civil, revocarea unei donațiuni pentru neîndeplinirea condițiilor stipulate într'insa, nu se face de drept nici o dată, ci, cel ce voește să desființeze o donațiune, bazându-se pe acest motiv trebuie să se adreseze justiției.

3. Condițiunea rezolutorie este subînțeleasă în contractele sinalagmatice în caz când una din părți nu 'și îndeplinește angajamentul, sau rămânând părți lezate alegerea, sau de a forța pe cea care nu a executat condițiunea din contract s'o execute, sau să ceară rezoluțiunea lui, cu daune interese.

4. Acțiunea în revocațiunea unei donațiuni, poate să fie intentată de herezii donatorului, fiind stabilit principiul că această acțiune constituie un drept pur pecuniar.

5. În acțiunea în revocațiunea unei donațiuni pentru neîndeplinirea condițiunii, conform doctrinei, formalitatea punerii în întârziere nu e cerută, întru cât nici un text de lege nu o prevede.

Tribunalul,

Având necesitate de a delibera a amânat prin jurnalele No. . . . . și . . . pronunțarea pentru ziua de 5 Martie a. c. și deliberând dă următoarea sentință :

Asupra acțiunii de față prin care moștenitorii defunctei Calyope Nicolaidé prin procurator cer revocarea actului de donațiune făcut de defuncta lor mamă în favoarea primăriei Focșani în anul 1883, prin care defuncta dăruiește comunel un teren în mărime de 35000 m. p. situat în marginea orașului Focșani ;

Având în vedere susținerile părților, actele din dosar și rezumatul de concluziuni depus D-lui Grefier din care rezultă în fapt următoarele : În anul 1883 Ianuarie 19 defuncta Calyope Nicolaidé cu autorizația soțului său D. Nicolaidé, dăruiește Primăriei orașului Focșani un teren în întindere de 35000 m. p. pentru ca să înființeze pe acel loc un obor de cereale al orașului, prevăzându-se expres în act clauza că în cazul când nu se va înființa oborul în termen de un an de la

data actului, donațiunea să rămână revocată de drept. Primăria Focșani acceptă donațiunea în condițiunile în care se face ;

Având în vedere că cererea aceasta se bazează pe dispozițiunile art. 829 C. c. care prevede că donațiunile între vii se revoacă pentru neîndeplinirea condițiilor cu cari s'au făcut ;

Considerând că Primăria prin reprezentantul său legal, D-l Primar I. Ciurea declară la interogatorul ce i s'a luat în ziua de 16 Ianuarie a. c., că îndată după autentificarea actului de donațiune care a avut loc la 19 Ianuarie 1883, Primăria a luat măsuri pentru aducerea la îndeplinire a dorinței donatoarei începând în acest scop a face lucrări de nivelarea și pavarea terenului donat, iar mai în urmă s'a construit chiar și un pavilion pe acest teren făcându-se și publicațiunii prin care se încunostiințau cetățenii focșeneni că oborul va începe să funcționeze, indemnându-i să vândă și să cumpere aci produsele de cari au nevoie. Inșă din cauze necunoscute D-lui Primar oborul acesta n'a funcționat de cât foarte puțin, iar astăzi produsele se desfac în piața Știrbei-Vodă ;

Considerând că pe lângă această măturisire din care reese că voința donatoarei nu a fost adusă la îndeplinire, primăria prin adresa No. 7059 din 11 Noembrie 1899, recunoscând implicit că nu a executat sarcina ce i se impunea, întrebă pe donatoare dacă consimte ca locul ce a donat comunei pentru a înființa pe el, un obor de cereale, să se destine pentru înființarea unui antrepozit de vin și alte mărfuri, la care întrebare donatoarea răspunde că nu consimte ;

Considerând că astfel fiind, rămâne stabilit că funcționarea oborului de cereale, singura condiție sub care donațiunea a fost făcută, nu s'a îndeplinit ;

Considerând că conform art. 832 C. c. revocarea unei donațiuni pentru neîndeplinirea condițiilor stipulate înr'însa, nu se face de drept nici o dată, ci cel ce voește să desființeze o donațiune, bazându-se pe acest motiv, trebuie să se adreseze la justiție ;

Considerând că în speță fiind prevăzută în donațiunea a căreia revocare se cere, o sarcină natura contractului din unilateral s'a schimbat în bilateral, așa că principiile care guvernează în asemenea cazuri donațiunile, sunt aceleași ca și la contracte ori de câte ori nu este stipulațiune contrarie ;

Considerând că conform art. 1020 C. c. condițiunea rezolutorie este subînțeleasă în contractele signalmatice, în caz când una din părți nu și îndeplinește angajamentul său, rămânând părțile lezate, alegerea, sau de a forța pe cea care nu a executat condițiunea din contract s'o execute, sau să ceară rezoluțiunea lui cu daune interese ;

Că tribunalul constatând că Primăria urbei Focșani nu a adus la îndeplinire sarcina prevăzută în contractul de donațiune și în cari s'a stipulează formal că neexecutarea acestei sarcini atrage cu sine revocarea donațiunii, urmează a pronunța anularea actului admitând ca întemeiată cererea reclamanților ;

Că este necontestat în drept că acțiunea în revocațiunea unei donațiuni, poate să fie intentată de herezii datorului, fiind stabilit principiul că această acțiune constituie un drept pur pecuniar ;

Că deși se alegă de către Primărie că a făcut totul spre a realiza în fapt sarcina ce i s'a impus prin contractul de donațiune a cărui revocare se cere, însă Tribunalul apreciind lucrările ce s'au efectuat de primărie pentru funcționarea oborului, o găsește în culpă față cu lungul timp ce a curs de la data donațiunii și până la punerea Primăriei în întârziere așa că, în aprecierea sa, nu mai găsește nici cel puțin necesar a-i acorda un nou termen pentru executarea acestei sarcini ;

Considerând că lucrările făcute de Primărie și anume nivelarea terenului și construirea unui pavilion despre a cărui existență nu mai există astăzi nici o

urmă, nu sunt de natură a fi satisfăcut dorința donatoarei, întru cât Primăria nu a adus la îndeplinire în mod efectiv această sarcină, obligând pe cetățeni ca să și desfacă cerealele în acel obor prin regulamente în cari s'a prevădă sancțiuni față de cei ce nu s'ar supune dispozițiunii acestia ;

Că atât de adevărat este acest fapt în cât Primăria nu dovedește cu nimic că a funcționat vre-o dată a cel obor așa că preținsele lucrări ce se alegă că s'au făcut n'au atins de loc scopul donatoarei ;

Că în ce privește susținerile D-lui Cilibidache avocatul Primăriei că în donațiune nu se prevede clauza că donațiunea să fie revocată fără somațiune, pe lângă că această somațiune s'a făcut după cum se constată din lucrările aflate la dosar ; dar admitând cazul că nu s'ar fi făcut, totuși, în această materie conform doctrinei, formalitatea punerii în întârziere nu e cerută, întru cât nici un text de lege nu o prevede și deci nici un fine de neprimire nu poate fi invocat fără text.—(Vezi doctrina D. Alexandresco, vol. 4, p. 250) ;

Că astfel fiind, din toate aceste puncte de vedere, acțiunea de față urmează a fi admisă și a se declara revocată donațiunea, făcută de defuncta Calyope Nicoaide, reprezentată prin moștenitorii săi, cari au un vădit interes s'o ceară și a obliga pe Primărie să predea reclamanților în condițiunile art. 830 C. civ. 35000 m. p. teren prevăzut în contractul de donațiune arătat mai sus ;

Pentru aceste motive, redactate de d-l Judecător de ședință N. C. Penciucescu, Tribunalul, admite acțiunea, etc.

(ss) Em. Strolci, N. C. Penciucescu

Grefier (s) Călcăiu

CONFERINȚELE ADVOCAȚILOR

La 13 cor., în Sala bibliotecii Corpului avocaților din Palatul Justiției, din București, s'a inaugurat seria conferințelor de către d-nii avocați stagiați Gheorghiu și Palade, în prezența a unui însemnat număr de avocați stagiați și sub președinția simpaticului Decan, d-l avocat Mișu Antonescu.

Ambii conferențieri achitându-se în mod conștiincios de însărcinarea luată, d-l Decan, după ce i-a felicitat, a resumat subiectul desbaterilor conferinței, susținând că D-sa inclină pentru părerea că : *singura cale ce trebuie să ia un creditor, ca să poată ajunge să incaseze creanța ce are contra unui debitor, a cărui avere s'a vândut în mod forțat de Trib. de Notariat, este cererea d'a se înscrie la Tabloul de ordinea creditorilor pentru distribuția prețului rezultat din vânzare, iar nu calea popririi în mâna terțiului care deține suma.*

După terminarea acestei frumoase și instructive conferințe, alți doi domni avocați stagiați s'au înscris pentru o viitoare conferință al cărei subiect cum și data când se va ține le vom anunța în numărul viitor.

Iscođ.

Rugăm stărnitor pe abonații rămași în întârziere cu plata abonamentelor, să trimită sumele datorate prin mandat postal, direct la administrația ziarului *Curierul Judiciar*, București, sau să plătească la prezentare numai în mina încasatoriilor : I. Riveanu, pentru provincie, și I. St. Tudoroiu, pentru Capitală, în schimbul chitanțelor ce vor emite din registru cu mătăc investite cu ștampila, *Curierul Judiciar*.